

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 19/12
28.03.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.З., због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. и 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 191/12 од 06.03.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву К 23/11 од 23.09.2011. године, у седници већа одржаној 28.03.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 191/12 од 06.03.2012. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Основног суда у Панчеву К 23/11 од 23.09.2011. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, према окр.М.З.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

- током 2002. и 2003. године у Панчеву, као сведок дао лажни исказ пред судом у кривичном поступку и под заклетвом, на тај начин што је у кривичном поступку против С.Ж. из Б.Н. села због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ РС, пред истражним судијом Окружног суда у Панчеву на записнику о саслушању сведока, као и у више наврата на главном претресу одржаном пред Окружним судом у Панчеву у предмету К 17/03 испричао верзију догађаја која не одговара стварном чињеничном стању, шта се догодило критичног дана, те је у својим исказима навео да је руку С.Ж. са пиштољем ухватио тек након што је овај пуцао у ошт. К.М., мада је у стварности одмах чим је С.Ж. извадио пиштољ ухватио за руку и за навлаку пиштоља осуђеног С., те је у том отимању дошло до опаљења укупно три метка, те је као један од главних сведока оваквим својим исказом допринео да оптужени С.Ж. буде осуђен на казну затвора у трајању од 10 година и 5 месеци, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 3. и 4. у вези става 1. КЗ.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву К. 23/11 од 23.09.2011. године окр. М.З. оглашен је кривим због извршења кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. и 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Против наведене правноснажне пресуде, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 191/12 од 06.03.2012. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. и тачка 11. ЗКП и члана 368. став 2. ЗКП као и због повреде кривичног закона

из члана 369. тачка 2. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и да утврди да су пресудом Основног суда у Панчеву К 23/11 од 23.09.2011. године, на штету окривљеног, учињене наведене повреде те да поменути пресуду укине.

Врховни касациони суд је поступио у смислу одредбе члана 422. став 2. и 3. ЗКП и одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву К 23/11 од 23.09.2011. године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП, на штету окр. М. З.

Наиме, према стању у списима предмета, Основни суд у Панчеву је пресудом К. 23/11 од 16.02.2011. године према окр.М.З. одбио оптужбу због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. и 4. у вези става 1. КЗ, услед одустанка јавног тужиоца од даљег кривичног гоњења.

Из списка предмета се даље утврђује да је пуномоћник оштећеног Ж.С., дана 22.03.2011. године поднео Основном суду у Панчеву поднесак насловљен као „изјава о преузимању кривичног гоњења“, с предлогом да суд, уколико ту изјаву не прихвати као преузимање кривичног гоњења, поднесак третира као жалбу на пресуду К 23/11 од 16.02.2011. године. Основни суд у Панчеву је, након тога, заказао главни претрес, чиме је, прихватио изјаву пуномоћника оштећеног као изјаву о преузимању кривичног гоњења.

По налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Панчеву је одлуком да дозволи преузимање кривичног гоњења повредио одредбу члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП, по питању постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, чиме је

учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП, на шта и јавни тужилац основано указује у поднетом захтеву.

Наиме, пуномоћник оштећеног је изјаву о преузимању кривичног гоњења поднео позивајући се на одредбу члана 61. став 4. ЗКП. Међутим, та одредба односи се на ситуацију када оштећени није обавештен да је јавни тужилац одустао од кривичног гоњења па оштећени може преузети кривично гоњење у року од три месеца од дана када је јавни тужилац одбацио пријаву, односно од дана када је поступак обустављен. У конкретном случају оштећени је о одустанку јавног тужиоца од даљег кривичног гоњења обавештен достављањем пресуде К 23/11 од 16.02.2011. године, коју је примио дана 08.03.2011. године а његов пуномоћник дана 07.03.2011.године – при чему је његов пуномоћник имао генерално пуномоћје за предузимање свих процесних радњи па је рок за преузимање кривичног гоњења био 8 дана – члан 61. став 2. ЗКП, и исти је истекао дана 16.03.2011. године, што је пуномоћнику оштећеног, као стручном лицу, морало бити познато.

Имајући у виду да је пуномоћник оштећеног, изјаву о преузимању кривичног гоњења поднео дана 22.03.2011. године, дакле ван рока из члана 61. став 2. ЗКП, то у конкретном случају није постојао овлашћени тужилац за даље вођење овог кривичног поступка, а како лица која су по одредбама члана 364. ЗКП овлашћена да изјаве жалбу против првостепене пресуде то нису учинила, то је пресуда К. 23/11 од 16.02.2011. године постала правноснажна.

Како је, дакле, према окр. М.З. правноснажно одбијена оптужба за кривично дело из члана 335. став 3. и 4. у вези става 1. КЗ, напред цитираном правноснажном пресудом од 16.02.2011. године то се поступак у истој ствари није могао поновити, па је Основни суд у Панчеву, поступањем супротно члану 6. ЗКП и доношењем осуђујуће пресуде у предмету К-23/11 од 23.09.2011. године, повредио одредбу члана 369. тачка 2. ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд, у смислу одредбе члана 354. тачка 2. ЗКП, преиначио пресуду Основног суда у Панчеву К. 23/11 од 23.09.2011. године и према окр. М.З. одбио оптужбу за кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 3. и 4. у вези става 1. КЗ.

С обзиром на овакву одлуку Врховног касационог суда, беспредметни су наводи захтева за заштиту законитости да је пресудом Основног суда у Панчеву К 23/11 од 23.09.2011. године учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 365. ЗКП (у захтеву погрешно наведен члан 363. ЗКП), а осим тога у захтеву је као основ подношења наведена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, без навођења у чему се конкретно та повреда састоји.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић

судија

Бата Цветковић